

1. Tma a pu - sto ko - lem je, ztra - cen
 jsem a sám, a - ni na krok ne - vi - dím, ne - vím,
 kam jít mám. Na - blíz - ku mi, prosím, buď,
 před zlým o - chra - ňuj, veď mě dál, ať
 nezbloudím, Pa - ne Bo - že můj.

2. Dávej mi chléb života, / manou pohosti, / živou vodou ze skály, / láskou z milosti. / Mám-li žízeň nebo hlad, / na mě pamatuj, / a když klesám, zvedni mě, / Pane Bože můj.

3. Jako oblak veď mě dál, / veď mě celý den, / v noci jak sloup ohnivý / buď mi přítomen. / Jako lidu na poušti, / tak mi ukazuj, / kterou cestou mám se dát, / Pane Bože můj.

4. A když jednou přes Jordán / budu muset jít, / zažeh strach a obavy, / dej mi mír a klid. / Věřím s pevnou nadějí, / v tom mne posiluj, / s tebou chci žít na věky, / Pane Bože můj.

t: Zdeněk Svoboda

m: Jiří Pejla